

ЧВН 01.01-24
25.02.15

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008
1051 СОФИЯ, УЛ. "ГРИНАДИЦА" № 2, ТЕЛЕ: 8119 443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MI.SP.GOVERNMENT.BG

Изх. №:

03-818

24.02.2015

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО
ЗАМЕСТНИК – МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

КОПИЕ: Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НСТС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Приложено, изпращаме Ви протокол и доклад от проведеното на 24 февруари 2015 г. заседание на Комисията по трудово законодателство към Националния съвет за тристранно сътрудничество.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

ЗАМЕСТНИК - МИНИСТЪР:

ГЪЛЪБ ДОНЕВ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО
ЗАМЕСТНИК – МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

КОПИЕ: Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НСТС

Д О К Л А Д

От Смела Нинева – председател на Комисията по трудово законодателство към
НСТС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

На 24 февруари 2015 г. по Ваше указание се проведе заседание на Комисията по трудово законодателство към НСТС при следния дневен ред:

1. Обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г.

На заседанието присъстваха представители на МТСП, КТ „Подкрепа“, КНСБ, БТПЦ, АИКБ, КРИБ, БСК и МФ.

На заседанието присъстваха и г-жа Ралица Негенцова – председател на Висшия адвокатски съвет и г-н Красимир Недев – медиен консултант към Висшия адвокатски съвет.

Председателят на Висшия адвокатски съвет – г-жа Ралица Негенцова, запозна членовете на комисията с философията на законопроекта.

Представителят на КНСБ – г-н Чавдар Христов, представи писмено становище, от което е видно, че не подкрепят законопроекта по следните причини:

- навлиза в сферата на дейност на синдикалните организации;
- налице е „затваряне“ на професията чрез подмяната на юридически с адвокатски стаж;
- притеснителен е „предметът на дейност“ на адвокатската професия;
- има неясни моменти и в административно-наказателната отговорност.

Представителят на КРИБ – г-жа Румяна Георгиева, изрази становище, че не подкрепя законопроекта, защото с предложения чл. 24 твърде се разширяват дейностите и се навлиза в други професии; притеснително е не толкова самото разширяване, а връзката на текста с чл. 150 – административно-наказателната отговорност.

Представителят на АИКБ – г-н Ивелин Желязков, също не подкрепи законопроекта, една от причините за което е, че голяма част от предлаганите промени не са мотивирани. Не подкрепя разширяването на ограниченията за вписване и намира за неприемлив начина, по който са изготвени текстовете за административно-наказателната отговорност.

Представителят на БСК – г-жа Снежана Славчева, не подкрепи законопроекта, за което представи подробно писмено становище. Счита, че се засягат интересите на редица неправителствени организации и че е нарушено правото на сдружаване. Не са съгласни с текстовете на чл. 24 и за удостоверителните функции. Отбеляза, че е притеснителен фактът на достъп на адвокатите до данните на фирмите.

Представителят на БТПП – г-жа Заря Сълова, не подкрепи законопроекта. Отбеляза, че той засяга много професионални сфери, поради което се създава колизия на закони. Необходимо е да бъде извършена оценка на въздействието.

Представителят на КТ „Подкрепа“ – г-жа Антоанета Боянова не подкрепи законопроекта, тъй като счита, че се нарушава Конвенция № 87 на МОТ за свободата на сдружаване и се ограничава достъпът до адвокатската професия. Допълнително изрази притеснение по отношение на текстовете за удостоверителните функции и административно-наказателната отговорност.

Представителят на Министерство на финансите – г-н Милен Савов, не подкрепи законопроекта и представи писмено становище.

В заключение беше взето решение, че Комисията по трудово законодателство не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. и предлага решението да бъде прието на подпис от членовете на НСТС съгласно чл. 9, ал. 1, изр. 2 от Правилника за организацията и дейността на съветите за тристранно сътрудничество.

- Приложения:**
1. становище изх. № 03-09-13 от 24.02.2015 г. на КНСБ.
 2. становище на АИКБ изх. № 120 от 19.02.2015 г.
 3. становище изх. № 04-00-14 от 23.02.2015 г. на БСК.
 4. становище на Министерство на финансите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА:

СМЕЛА НИНЕВА

**Протокол от заседанието на Комисията по трудово законодателство към
Националния съвет за тристранно сътрудничество
24.02.2015 г.**

Присъствали: См. Нинева – МТСП, Л. Тодорова – МТСП; Ч. Христов – КНСБ; А. Боянова – КТ „Подкрепа“, П. Петрова – КТ „Подкрепа“; И. Желязков – АИКБ; З. Сълова – БТПП; Р. Георгиева – КРИБ; Сн. Славчева – БСК; Н. Събева - БСК; М. Савов – МФ; М. Тонева – МФ.

На заседанието присъстваха и г-жа Ралица Негенцова – председател на Висшия адвокатски съвет и г-н Красимир Недев – медиен консултант към Висшия адвокатски съвет

Дневен ред:

1. Обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г.

Г-жа Нинева – МТСП откри заседанието и даде думата за изразяване на становища по законопроекта.

Г-жа Негенцова - председател на Висшия адвокатски съвет запозна членовете на комисията с философията на законопроекта. Информира ги, че той е бил поставен на широко обсъждане и че по него са провеждани дискусии с всички адвокатски колегии.

Ч. Христов – КНСБ: Представяме писмено становище. Не подкрепяме законопроекта, тъй като навлиза в сферата на дейност на синдикалните организации. Притеснява ни и затварянето на професията чрез подмяната на юридически с адвокатски стаж. Притеснява ни „предметът на дейност“ на адвокатската професия. Има неясни моменти и в административно-наказателната отговорност.

Р. Георгиева – КРИБ: Ще представим писмено становище. Не подкрепяме законопроекта. С предложени чл. 24 твърде се разширяват дейностите и се навлиза в други професии. Притеснява ни не толкова самото разширяване, а връзката на текста с чл. 150 – административно-наказателната отговорност.

И. Желязков – АИКБ: Ние също не подкрепяме законопроекта. Голяма част от предлаганите промени всъщност не са мотивирани.

Не подкрепяме разширяването на ограниченията за вписване по отношение на § 4. Не сме съгласни и с удостоверителните функции по чл. 32 – има опасност от прилагането на текста. Начинът, по който са направени текстовете за административно-наказателната отговорност са неприемливи (§ 91).

Сн. Славчева – БСК: Не подкрепяме законопроекта. Притеснява ни, че се засягат интересите на редица неправителствени организации. Нарушено е правото на сдружаване – Конвенция № 87 на МОТ. Не сме съгласни с текста на чл. 24. Неприемлив е и текстът за удостоверителните функции. Притеснява ни достъпът на адвокатите до данните на фирмите – клиенти. Ще представим писмено становище.

З. Сълова – БТПП: Законопроектът засяга много професионални сфери. Необходимо е да бъде извършена оценка на въздействието. Създава се колизия на закони. Много разпоредби са неясни и предполагат тълкуване.

А. Боянова – КТ „Подкрепа“: Не подкрепяме законопроекта. Нарушава се Конвенция № 87 на МОТ за свободата на сдружаване. Ограничава се достъпът до адвокатската професия. Притесняват ни текстовете за удостоверителните функции и административно-наказателната отговорност.

М. Савов – МФ: Министерство на финансите не подкрепя законопроекта. Представям писмено становище.

Г-жа Негенцова: Благодарим за дискусиата и изрази готовност за провеждане на среща с представители на организациите – членове на Комисията.

Комисията взе единодушно **РЕШЕНИЕ**, че не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. и предлага решението да бъде прието на подпис от членовете на НСТС съгласно чл. 9, ал. 1, изр. 2 от Правилника за организацията и дейността на съветите за тристранно сътрудничество.

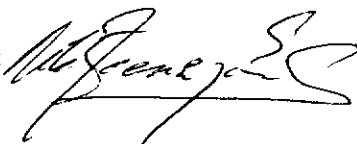
За МТСП:

За КТ „Подкрепа“:

За АИКБ:

За БТПП:

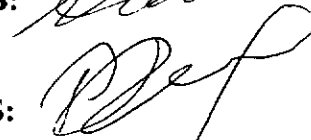
За МФ:

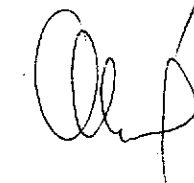
За КНСБ:

За КРИБ:

За БСК:

КОНФЕДЕРАЦИЯ НА НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ В
БЪЛГАРИЯ

КНСБ
СОФИЯ, ПЛ. "МАКЕДОНИЯ" № 1
Изх. № <u>03-09-13</u>
Дата: <u>24.02.2015г.</u>

**До комисията по трудово
законодателство към НСТС**

СТАНОВИЩЕ

**ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА**
(№554-01-14/ 23.01.2015г.)

Уважаеми членове на комисията по трудово законодателство към НСТС. Бележките ни са групирани в няколко групи.

Държим първоначално да изясним няколко наши виждания, относими към мотивите на законопроекта, свързани са с професията „адвокат“ и нейните характерни белези. В основата им стоят текстове от Конституцията на РБългария (КРБ) - чл.30, ал.4, чл.56, чл.32, ал.1, чл.122 и чл.134 КРБ¹.

Конституционното основание за правна уредба на организацията на адвокатурата, респ. професията, в закон е втората алинея на чл.134 КРБ. Според нея: *„Организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.“*

По своята същност и според ал.1-ва на чл.134 КРБ адвокатурата, респ. професията е: **свободна, независима и самоуправляваща се**. Всяко

¹ Чл.30(4) Всеки има право на адвокатска защита от момента на задържането му или на привличането му като обвиняем.

Чл. 56. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява и със защитник.

Чл. 122. (1) Гражданите и юридическите лица имат право на защита във всички стадии на процеса.

(2) Редът за упражняване правото на защита се определя със закон.

Чл. 134. (1) Адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се. Тя подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси.

(2) Организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.

Чл. 32. (1) **Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита** срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посягателство върху неговата чест, достойнство и добро име.

КРБ, чл.49 КРБ). Казано по категоричен начин „защитник“ по смисъла на чл.56 КРБ, не е равно на адвокат.

На следващо място адвокатурата не бива да се смесва със съдебната власт (а не система). Съдебната власт е тази, която според Конституцията).....*защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.*” (чл. 117 КРБ). В нея място за адвокатурата няма.

Фактът, че в наказателния, гражданския и административния процес гражданите и юридическите лица могат да се представляват и от адвокат, който ще ги подпомага и представлява по договор, не прави адвокатурата част от съдебната система. В този план да се прави връзка със „съдебната реформа“ и да се извежда аргумент от нея с оглед предлаганите изменения в Закона за адвокатурата от тази реформа е неоснователно.

Без коментар оставяме и други аргументи в мотивите към законопроекта свързани с:

- обществената обстановка и новите социални условия;
- повишени изисквания към професията на адвокатите и задълженията, „с които обществото ги натоварва...“;
- развитието на обществените отношения, които поставяли „... нови изисквания към функциите, правата и задълженията на адвокатурата и нейните органи.“ И други, звучащи общо, отвлечено и неоснователно с оглед предлаганите изменения.

Конкретните части от законопроекта, които будят съмнение, поставят въпроси и предизвикват недоволство сред обществени и стопански субекти (юрисконсулти, нотариуси, свободни предприятие на счетоводители, работодатели и други).

На първо място

Поставяме намерението да се **определи предмет, поле на дейност**, запазени само за адвокатите.

Член 134 ал.2 от Конституцията не възлага на закона да определя предмет на дейност на адвокатурата, респ професията. Възложил е само уредба на „**организацията и реда**“ на дейността на адвокатурата. Предметът вече е определен в първата алинея – „подпомага“. С предлаганите §1 и §12 (промяна в чл.1 и чл.24 от закона) вносителите фактически дописват чл.134, ал.2 от Конституцията, т.е. изпълняват нещо което Конституцията не е възложила на закона, респ. на тях.

Отделен въпрос е, че предвид липсата на основание да се сложи знак за равенство между адвокат и право на защита, се засягат правата и възможностите на редица други субекти (организации, вкл. и търговци) и персонално на лица.

права и правото да упражняват професията «юрист» на определени категории служители с висше юридическо образование.

На второ място

Основателни критики поражда замяната на понятието „юридически” с „адвокатски” стаж, като основно изискване за достъп до професията (вж напр. §5 и §8 от ЗИД на ЗА).

Обвързан с идеята за определяне на предмет на дейност (§1 и §12), монполен само за адвокатите, той **разкрива замисъла на законопроекта.** Основното изискване за заемане на длъжности и упражняване на професии, които изискват юридическо образование, **е това образование да е придобито.**

Изискванията за заемане на такава позиция, за да може човек да упражнява адвокатската професия, са уредени сега в чл.4, т.1 и 2 от действащият закон за адвокатурата (ЗА):

1. да има завършено висше юридическо образование;
2. да има придобита юридическа правоспособност по реда на глава четиринадесета от Закона за съдебната власт;
3. да има най-малко две години юридически стаж.

Понятието юридически стаж е дефинирано в допълнителна разпоредба.

Същите изисквания важат за заемане на **всички други професии**, през които се упражнява **висше юридическо образование** по специалността „право” – вж например и чл.162 ЗСВ за съдия, прокурор, нотариус, съдебен изпълнител, следовател, експерт-юрист (основно във ведомства).⁵

В противоречие с този основен и логически издържан текст, който съответства на текстове от Конституцията за свободното избиране и достъп до професия, в чл.20, (§8 от ЗИД) се предлага друго изискване – за адвокатски стаж. Подменя се сега действащото изискване за юридически стаж с недефинираното понятие, „адвокатски” стаж! **Защо, каква е целта?**

Предлаганата промяна, особено тази по §5(чл.6 ал.3) е неоснователна, е нова бариера, пред наплива към адвокатурата за хора с достатъчен юридически стаж. Тя ще доведе до това, че юрисконсулт,

⁵ ЗСВ Чл. 162. За съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско гражданство и:

1. има висше образование по специалността "Право";
2. е преминало стажа, определен в този закон, и е придобило юридическа правоспособност;

3. притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати;

Наличието на тази нова глава е в пряка връзка, обслужва и подкрепя предложенията свързани с §1 и §12(чл.1 и чл.24 от ЗА). Тоест тя е част от единният замисъл за който вече стана дума по-горе в изложението. Без коментар ще оставим предложенията, според които **събраните глоби постъпват в адвокатските колегии.**

Законопроектът поставя и други проблеми, по които ние няма да се спираме, тъй като те са отразени в позициите на останалите субекти, противопоставили се на него.

В заключение. Даваме си сметка, че вероятно проблеми в организацията на дейността на адвокатурата има. В нея навлизоха много млади юристи, завършили безчетните правни факултети в последните десетина години, навлезлите в професията служители от МВР с юридическо образование и прочие. Проблем безспорно е и факта, че правни услуги, на територията на съответния пазар се осъществяват и от редица други субекти, граждански организации, търговци и други било то по силата на съответните Устави, или по силата на съответните закони.

Професията определено е интелектуална, което от своя страна позволява на редица юристи да я упражняват спокойно, удачно и коректно в напреднала възраст, вкл. с придобити пенсионни права. Тази ситуация не може да не се отразява неблагоприятно на част от адвокатите и да ограничава възможностите им с оглед на пълноценната им заетост. Това обстоятелство обаче не може да служи, като повод в стремежа да се подобрят условията за дейност да се търсят решения, които влизат в противоречие с конституционни норми и принципи на свободния и конкуретен пазар. Още повече, че конкуретни са и условията вътре в самата адвокатура и колегии.

Въз основа на изложеното считаме, че този законопроект не следва да бъде обсъждан и приеман в това състояние. Добре би било да се потърсят възможности за дискусии и диалог между заинтересованите субекти и в такива рамки да се търсят удачните, логичните и конституционносъобразни и законосъобразни решения на съществуващите проблеми.

Членове на комисията :

В.Микова

Ч. Христов

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 120/19.02.2015 г.

✓ ДО
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН,
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ДЕМОГРАФСКАТА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСТС

КОПИЕ:
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Във връзка с внесеня в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. изразяваме следното

СТАНОВИЩЕ:

Не подкрепяме предложението проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. като мотивите ни са следните:

Общи недостатъци:

1. Значителна част от предложените с проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата не са придружени от надлежни мотиви. Това, от една страна, не осигурява възможност за обективна преценка по отношение на необходимостта от приемането на така предложените норми, като същевременно не отговаря на изискванията

на чл. 28, ал. 2 от ЗНА. От друга страна, подобно констатирано несъответствие (частична липса на мотиви) препятства обсъждането на този проект на нормативен акт по смисъла на чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

По смисъла на чл. 11 от ЗНА е необходимо да се укаже необходимостта и наложителността на предлаганите изменения и допълнения, връзката с естеството на урежданите обществени отношения. Липсата на подобна обосновааност е пречка за това да се прецени съществуването на обоснована необходимост от приемане на промени в ЗА и да се прецени доколко тя съответства на критериите по чл. 11 ЗНА - промените да са важни, т.е. социално, икономически или политически оправдани и наложителни.

В мотивите не се съдържа и обосновка на това с какво предлаганите изменения ще приведат закона в съответствие с потребностите на „обективното развитие на българското общество и неговата правораздавателна система“. Липсва и обяснение по какъв начин проектът привежда вътрешното законодателство в регулираната област, с изискванията на Директива на Съвета от 22 март 1977 г. за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги.

Същевременно не се отчита фактът, че действащият от 2004 г. Закон за адвокатурата е съобразен както с Директива на Съвета 77/249/ЕИО от 22 март 1977 година за улесняване ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги, така и с Директива 98/5/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията и с Решение на Съда от 24 ноември 1998 г. С други думи необходимата хармонизация е постигната – факт, който се подкрепя от липсата на мотиви за противното.

2. Доколкото предлаганите промени са многобройни (92 параграфа) и важни, то по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗНА по-скоро може да се предложи заменяване с нов акт, вместо да се приемат изменения и допълнения на действащия.

Конкретни проблеми:

1. Предлаганото с § 3, т. 3 отпадане в чл. 4, т. 5 на изискването за притежаване на „необходимите“ нравствени и професионални качества за упражняване на адвокатската професия не е обосновано в мотивите и не се оправдава, защото лишава от критерии за преценка качествата на кандидата за адвокат, които по отношение неговия морал, професионализъм, квалификация и интелигентност, трябва да са завишени.

2. Действащата редакция на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗА предвижда забрана да бъде вписано като адвокат лице, което е търговец, управител в търговско дружество и изпълнителен директор на акционерно дружество. Тази рестрикция и понастоящем е спорна по отношение на конституционосъобразност и неприемлива като последици. С предлаганите с § 4 от законопроекта изменения и допълнения се цели допълнително разпространение на посочените ограничения и по отношение на членове на съвети на директорите на акционерни дружества. За нас това представлява недопустимо ограничение не само по отношение на юристи, заемащи такива длъжности, но необосновано налага ограничения в правото на избор на кариерно развитие.

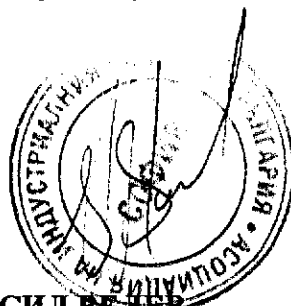
Ведно с това, предложението за посочената промяна не кореспондира с липсата на забрана за народните представители и лицата, заемащи академични длъжности по правни науки във висшите училища или в научните организации, да се вписват и упражняват адвокатската професия, без да напускат работата или длъжността си (Чл. 5, ал. 4 ЗА). Подобно и (съобразно предложението задълбочавашо се различие) не е подкрепено от никакви аргументи, което навежда на доводи за избирателно търсено допълнително ограничение.

3. Предоставянето на удостоверителни функции на адвоката чрез предлаганото с §15 изменение на чл. 32, с нова ал. 2, не отчита спецификите на уредбата на тази материя в нашето законодателство и установената традиция - тези функции да се предоставят на лица с нотариална правоспособност и дейност, регулирана от специален закон. По този начин предложението поражда риск от злоупотреба чрез паралелно осъществяване на удостоверителни и защитни функции по един и същ казус, за целите на защитата по който, адвокатът да изготви неистински писмени доказателства.

Дори действащата редакция на чл. 32 от ЗА е несъвместима с нормите на ГПК. В изречение второ се приравнява по процесуален статут заверените от адвокат преписи на документи, с техните оригинали. Така се създават предпоставки за унищожаване на оригинали, които са единствено годният обект за провеждане на експертизи за проверка на истинността на документа – автентичност, антидатиране, подправки на съдържанието, чрез заменянето им с негодни за тази цел копия. Така се постига пълна невъзможност за предотвратяване или разкриване на измами.

4. Предлаганата с § 91 нова Глава петнадесета и предвижданите в нея санкции разширяват предела на ангажиране на административно- наказателна отговорност, като същевременно са в колизия с аналогични норми от Закона за административните нарушения и наказания. Събирането на глоби и имуществени санкции по сметката на съответния адвокатски съвет най-малко представлява предпоставка за конфликт на интереси и това – при практически затворена в рамките на колегията процедура.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ БЕЧЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

**ЗА СПРАВКИ И ВХОДЯЩ НОМЕР –
НА СЛЕДВАЩИЯ РАБОТЕН ДЕН,
ОТ 15 ДО 17 Ч.
НА ТЕЛ. 940-27-73 –
ДЕЛОВОДСТВО НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

вх. № ^{кв. 2017} 01. 01-27 / 19. 02. 2018

Цгх. № 04-00-141
23.02.2015г.

ДО

Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

**ЗАМ.МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО**

КОПИЕ:

**Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА
ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО**

ОТНОСНО: проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата

УВАЖАЕМА ГОСПОДИН КАЛФИН

Предложеният законопроект задълбочава порочната тенденция за свръхрегулиране и ограничаване на достъпа до определени свободни професии и дейности, в противоречие с правилата на конкуренцията и свободната стопанска инициатива.

Проектът едновременно разширява кръга от дейности, които се извършват от лицата, упражняващи адвокатска професия и ограничава достъпа до вписване в регистъра на адвокатската колегия. Забранява се осъществяването на дейностите лица, които не са адвокати, чрез въвеждане на административнонаказателна отговорност.

Част от предложените разпоредби са в противоречие с редица конституционни принципи, нормативни актове от същата степен, международни актове, по които България е страна, както и достижения на правовата държава в областта на правната сигурност и борбата с монополизма.

1. Създаването на монополно право за адвокатурата да извършва дейностите посочени в пар. 12 от законопроекта за изменение на чл. 24 е в противоречие с чл.19, ал. 2 от Конституцията, според който законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя.

2. Ограничава се правото на труд и свободна стопанска инициатива, прогласени в чл.16 и 19 от Конституцията. Засягат се трудови и свързани с тях отношения, които съгласно чл. 2, 3 и следващите от Кодекса на труда (КТ) се регулират от държавата след консултации с национално представителните

организации на работниците и служителите и на работодателите. Законопроектът не е обсъден предварително от Националния съвет за тристранно сътрудничество, като по този начин за пореден път през последните месеци от страна на законодателната и изпълнителната власт се negliжират законови разпоредби.

3. Оставянето на определени групи лица без възможност за упражняване на дейност, съобразно придобитата професионална квалификация и правоспособност има пряко отношение към приходите от данъци и осигурителни вноски. В тази връзка изразеното в мотивите заключение, че изменението на закона няма да има пряко или непряко отражение върху на държавния бюджет не е безспорно, тъй като не се основава на анализ и оценка въздействието.

4. Забранява се дейност по подпомагане на членовете, предвидена в уставите на редица неправителствени организации, в това число на работодателските и синдикални организации. Неизчерпателното изброяване на дейности по чл. 24 ал.1 от законопроекта и широкият спектър от дейности в т. 9 на същия, включващи „извършване на всякакви други действия, свързани с правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физически и юридически лица“, преповтарят в известна степен чл. 12 и 49 от Конституцията, отнасящи се до правото на на сдружаване. Нарушена е и Конвенция № 87 за свободата на сдружаване на Международната организация на труда (МОТ), 1948 г., ратифицирана от РБългария, която в чл. 3 ал. 5 предвижда правото на организациите на трудещите се и на работодателите самостоятелно да изработват своите устави и правилници, като препоръчва на публичните власти да се въздържат от каквато и да е намеса, която може да ограничи това право.

5. Предоставянето на изключително право на адвокатите за управление на имущество по чл. 24, ал. т. 7 би отнело възможността за функциониране на търговски дружества с такъв предмет на дейност. Липсва какъвто и да е анализ и икономическа обосновка за подобно посегателство върху икономически субекти, които са инвестирали в налагането на услугите си на пазара. Тази част на законопроекта за пореден път подкопава доверието в предвидимостта на бизнес средата и създава пречки пред стопанската и инвестиционна активност.

6. Буди недоумение ограничението въведено с пар. 4 за изменение на чл. 5 ал.2, което не позволява адвокат да бъде член на съвета на директорите на акционерно дружество. Това е необосновано ограничение по отношение на правото на избор на общото събрание на акционерите .

7. Със законопроекта на адвокатите се възлагат дейности, които по Закона за нотариусите и нотариалната дейност могат да бъдат извършвани от нотариусите. Такива са изготвянето на проекти за нотариални актове и завещания, нотариални покани, заявления за приемане и за отказ от наследство и пълномощни. Същевременно нотариусите се лишават от право да осъществяват тези дейности. Подобен подход е в противоречие с правилата на конкуренцията и не може да бъде обоснован с очаквания за по-голям

професионализъм, както е посочено в мотивите към законопроекта. Накърняват се интересите на потребителя, който е лишен от правото да избере адвокатска или нотариална помощ за подготовка на тези документи.

8. Предоставянето на изключителни права на лицата, упражняващи адвокатска професия, по изготвяне и подаване на книжа за вписване в имотния, търговския и други регистри е напълно неприемливо. Преминаването от съдебен към административен ред на търговска регистрация имаше за цел въвеждане на облекчена, опростена и икономична процедура, която да е достъпна за всеки български гражданин. Законопроектът е отстъпление от тези първоначални намерения, които през изтеклите години доказаха своите предимства. Голяма част от търговците, особено малките и средни предприятия използват обслужващите ги счетоводни фирми за подаване на заявления в регистъра. Задължителното ползване на адвокатска помощ ще усложни и оскъпи процедурата, без да подобри нейното качество.

9. Пар.15 от законопроекта за изменение на чл.32 ал.2 дава възможност за извършване от адвокат на удостоверителни услуги - удостоверяване подписите на частни документи и договори, които не подлежат на вписване, подписите и съдържанието на пълномощни, верността на преписи и извлечения от книжа и документи. Дублирането на дейности, предоставени със специален закон на нотариусите е обществено неоправдано. То създава предпоставки за действия на представители на адвокатурата в условия на конфликт на интереси. Увеличава правната несигурност, рискът от измами, кражба на фирми, засягане на имуществени права, като фактори които влияят негативно върху икономическата среда и стопанския оборот. Дейността е неприсъща за адвокатската професия. Адвокатът е призван да осъществява защита на законните интереси на своите клиенти, да действа в определен частен интерес, като се противопоставя на друг частен интерес. За него е неприсъщо да действа безпристрастно в защита на обществения интерес, чрез осъществяване на публични функции. Адвокатите са много на брой и не могат да бъдат контролирани по начина, установен по отношение на нотариусите. Делегирането на подобни публични функции създава рискове за правата и законните интереси на гражданите и бизнеса.

10. Изискването за полагане на изпит за придобиване права на адвокат от лица с многогодишен юридически стаж е неоправдано и очевидно цели редуциране на възможностите за навлизане на нови лица в гилдията. БСК е принципно против законови разпоредби, които делегат права на професионалните организации да осъществяват изпити и приемат решения за предоставяне на правото за упражняване на професия или дейност. Тези правила не гарантират ясни условия, независимост и безпристрастност при допускане на нови участници на пазара на адвокатски услуги. Адвокатските колегии са сдружения на конкуренти и в този смисъл е налице потенциален конфликт на интереси от страна на членовете на изпитните комисии.

11. Санкциите по Глава петнадесета, чл. 150 от законопроекта очертават обезпокоителна тенденция за разширяване кръга на българските граждани и юридически лица, по отношение на които е приложима административно

наказателната отговорност, в условията на нереструктуризирана съдебна система. Текстовете противоречат на Закона за административните нарушения и наказания, определящи като административно нарушение това, което нарушава установения ред на държавно управление. Превръщането на членове на адвокатски колегии в наказателни отряди е несъвместимо с функциите на една уважавана професия, призвана да защитава гражданите и юридическите лица. Разпоредбата, която постановява, че събраните глоби постъпват в адвокатските колегии, създава предпоставки за конфликт на интереси, отсъствие на безпристрастност и обективност при налагане на административните наказания.

Текстът на чл. 153 от законопроекта, вменяващ задължение на органите на съдебната и изпълнителната власт, на нотариусите, частните съдебни изпълнители и всички физически и юридически лица, да информират съответната адвокатска колегия за извършване на нарушения, е непропорционален, с оглед обхвата и целите на закона. Такива задължения не се съдържат дори в нормативни разпоредби, свързани с опазване на националната сигурност. Те поставят адвокатското съсловие над съдебната и изпълнителната власт и напомнят практики от отминали времена, по отношение, на които имаше обществени очаквания, че са останали в историята.

Посочените разпоредби на законопроекта не отговарят на изискванията за обосноваване и съгласуваност с останалите закони, за уреждане на обществените отношения, от една и съща област с един акт, а не с няколко нормативни актове от същата област, съобразно разпоредбите на чл. 10, 12 и 26 от Закона за нормативните актове. Те накърняват конкуренцията и ограничават възможностите за избор на потребителите, без да отчитат, че пазарът е най-добрият регулатор на изпълнителите на услугите и на тяхното качество.

Законът е лобистки. Едно от първите обещания на управляващата коалиция беше за създаването на „експертно сито“, което да не допуска лобистки закони.

Настоящият законопроект е тест за изпълнението на това обещание.

С уважение,

ИЗП. ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(БОЖИДАР ДАНЕВ)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 03-00-201

София, 23.02.2015 г.

УКМ 01.01-24
23.02.15

✓ ДО
ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО КЪМ
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Относно: законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от народния представител Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23 януари 2015 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО КРЪСТЕВА,

В отговор на Ваше писмо с вх. № 03-00-201/17.02.2015 г., по повод предстоящото заседание на Комисията по трудово законодателство към НСТС, по обсъждането на посочения по-горе законопроект, изразяваме следното становище:

Със законопроекта се предлагат спорни законодателни решения, които не би следвало да намерят подкрепа при обсъждането на проекта в Националния съвет за тристранно сътрудничество.

Адвокатурата има конституционно закрепено задължение да подпомага гражданите и юридическите лица при защита на техните права и законни интереси. Тя е свободна, независима и самоуправляваща се организация и дейността ѝ се урежда със закон.

Посоченият конституционен статут на адвокатурата обаче не е основание законодателят да приеме законодателни решения, които поставят под съмнение и накърняват правото на свободно упражняване на професии от професионалисти в различни сфери на обществения живот – юристи, икономисти и др.

Въвеждането на твърде широка, дори неизчерпателна по своя характер дефиниция за упражняване на адвокатска дейност, и скрепяването на нормата със съответна административнонаказателна отговорност за лица извън системата на адвокатурата крие сериозни рискове за свободната стопанска инициатива и за еднаквите правни условия за осъществяване на стопанска дейност. Част от услугите, посочени в предлаганата нова редакция на ал. 1 на чл. 24 от Закона за адвокатурата, като даването на устни и писмени консултации, устни и писмени становища по правни въпроси, изготвянето на договори и пр., дори да са присъщи в някаква степен на адвокатската дейност, не предполагат изключително право на това съсловие за тяхното упражняване. В съвременните обществено-икономически условия и при тенденция за свръхрегулация на обществените отношения подобно законодателно решение най-малкото показва недостатъчно разбиране за необходимостта от мултидисциплинарен подход при прилагането на част от законодателството, при изготвянето на договори с предмет, налагащ участие на експерти от различни професионални области и пр. За прилагането на определени нормативни актове са необходими по-скоро икономически, инженерни

или други експерти познания, отколкото юридически, поради което е обяснимо консултации, становища и пр. да могат да се дават и от други лица. Запазването на услугите по т. 9 на чл. 24, ал. 1 (извършването на всякакви други действия, свързани с правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица) като изключителна дейност на адвокатурата, би навлязло неоправдано, например, в сферата на дейност на редица юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

В контекста на горното не може да намери подкрепа предложението за въвеждане на административнонаказателна отговорност (§ 91 от законопроекта, с който се създава глава петнадесета „Административнонаказателни разпоредби“). Още по-малко може да бъде подкрепено законодателно решение, допускащо въпросната административнонаказателна отговорност да се реализира от представители на адвокатурата. Предлаганата законодателна мярка, насочена към лица извън системата на адвокатурата, не може да бъде оправдана от конституционно определения принцип за самоуправление на адвокатурата, тъй като излиза от неговите разумни рамки, застрашава правата на други лица извън съсловието и създава предпоставки за злоупотреба с права. Няма основания да бъде подкрепено и предложението за въвеждане на задължение за органите на съдебната и на изпълнителната власт, нотариусите, частните съдебни изпълнителни, както и за всички физически и юридически лица да информират съответната адвокатска колегия за нарушения по чл. 150 от закона.

В коментираната по-горе част предвидените промени в Закона за адвокатурата са несъгласувани с редица други закони до степен създаваща правна несигурност и застрашаваща конституционно установени начала и принципи.

Липсва разумна причина за изменението в § 5 ал. 3, лишавашо от възможността да бъдат вписани като адвокати лица с по-малко от 10 години юридически стаж. С предвидената промяна тази възможност е предоставена само на лица, които имат 10 г. адвокатски стаж. Нецелесъобразно е едно лице, с 10 и повече години съдийски или прокурорски стаж да не може да се впише като адвокат без изпит.

Подобни аргументи могат да се изложат и за изменението в § 8 на чл. 20 ал. 1 т. 1, според който за младши адвокати могат да бъдат приемани само лица с две годишен адвокатски стаж, но не и лица с две годишен друг вид юридически стаж.

Изменението в § 7, чл. 9, ал. 2, което предвижда адвокатската карта да е официален удостоверяващ документ за качествата на адвоката, звучи абсурдно и е лишено от всякакъв смисъл.

Примерното предложение в § 14, ал. 1, според което органите на досъдебното производство имат задължение да осигурят на адвоката свободен достъп за извършване на справки по дела и да му предоставят копия от книжа и сведения, е в очевидно противоречие с НПК. Принципът залегнал в НПК е, че такъв пълен достъп се осигурява едва след като е приключило разследването и се преминава към предявяването му. Освен това, от начина, по който е формулирана разпоредбата, следва че органите са длъжни да осигурят на адвоката това право, ако той удостовери качеството си на адвокат само с карта. Текстът звучи абсурдно, доколкото не се изисква и нарочно пълномощно. Така редактиран, текстът на практика ще означава органите на досъдебното производство да са длъжни да осигурят достъп на всеки адвокат до всяко дело, дори и без да е представено пълномощно.

Не е в обществен интерес и предложението за неограничен достъп на адвокатите до Националната база данни „Население“ и „Националния регистър на българските

лични документи" (§ 14, т. 2 от законопроекта). Тази разпоредба фактически означава данните да станат публични. Адвокатът не може да има достъп до други дела, освен до тези, по които осъществява процесуално представителство по пълномощие. Приета така, разпоредбата би означавала адвокатът да има неограничен достъп до базата данни, което е в пълно противоречие именно със ЗЗЛД. Допускането на подобна възможност крие изключително сериозни рискове за нарушаване правата на лицата, за които се отнасят данните, респ. за злоупотреба с право.

Не могат да бъдат споделени аргументите за обществен интерес от предлаганите с § 15 промени в Закона за адвокатурата, водещи до навлизането в сферата на дейност на нотариусите и на другите лица по Закона за нотариусите и нотариалната дейност.

Следва да се отбележи, че направените изменения и допълнения в § 16 са напълно необмислени. Ако по едно наказателно дело са иззети снимки, макар и в нарушение на правилото, че не се изземват, а чрез тези снимки е документирано извършването на изключително тежко престъпление, според ал. 5 на същия текст, те не могат да се използват като доказателства. Разбираемо е, че не могат да се използват като доказателствени средства, но ако не се използват и като доказателства, тогава ще е очевидно нарушен балансът между два различни интереса: общественият - от наказването на извършителите на престъпни деяния и личният - от накърняването на конституционни права.

На следващо място, със създаденото ново изречение 2, в § 19, е нарушено азбучното правило в законотворчеството – не може с Наредба на Висшия адвокатски съвет да се създават задължения за органите на съдебната власт, чиито права и задължения са регламентирани, освен от КРБ, така също и от специалните закони, като ЗСВ, НПК, ГПК, АПК и др.

В § 20, с новосъздадения чл. 39а, ал. 2 е направен опит да бъде реализирана една добра идея, но самата уредба не е целесъобразна и добра. Огледът, претърсването и изземването са обичайно неотложни действия. Затова при извършване на такива трябва да присъства председателят на адвокатската колегия, а не да се губи ценно време, докато той търси и определя други двама адвокати, които да присъстват.

Законодателните мерки са явно непропорционални на преследваните от съставителите на проекта цели (заявени в мотивите към законопроекта) и не могат да бъдат оправдани от по-висш обществен интерес. Спорно е и съдържащото се в мотивите към законопроекта твърдение, че същият е съобразен с релевантното право на Европейския съюз, доколкото то не обхваща и други относими европейски норми в областта на свободното установяване и предоставяне на услуги.

Предвид всичко изложено, може да се очаква предлаганите законодателни мерки да доведат до допълнителни разходи за бизнеса и за гражданите, както и за бюджетния сектор, а също крият рискове и за приходната част на бюджета при евентуално негативно въздействие на промените върху редица други свободни професии.

